

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Brandes, Edvard: "Et Besøg", i Brandes, Edvard: *Et Besøg*, 1882, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_08-shoot-idm140497446117408/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Et Besøg

REPHOLT.

Faktum er, at om sligt kan ikke disputeres. Jeg er skræmt bort, Du ikke.

NEERGAARD.

Du bliver ked af det Liv.

REPHOLT.

Maaske! Hør, jeg kunde have Lyst til at fortælle Dig noget, der hændte mig for et Par Aar siden, og som mer end alt andet har gjort mig til Ægteskabets ærbødige Tjener. Jeg har tænkt paa det hele Dagen idag. *Hun* — har ikke været ude af mine Tanker paa hele Turen gennem Fyn.

NEERGAARD.

Hvorfor det?

REPHOLT.

Fordi jeg netop her i denne Egn oplevede det Vidunderligste, som mig er vederfaret.

NEERGAARD.

Du gør mig jo nysgerrig. Fortæl!

REPHOLT.

Ja man burde jo ikke fortælle den Slags Ting — men jeg slaar det ikke af Hovedet idag, hvis jeg ikke faar det betroet til En. Du er den første — og saa forresten véd jeg

slet ingenting. Naa, naar det bliver Juni, vil det være to Aar siden. Jeg sejlede over til Svendborg fra en af Øerne hernede — lige-meget hvilken — og det var et nederdrægtigt Vejr og en Sø, saa Skibet gik op og ned som en Gyng. Mig tog det ikke paa. Men straks da jeg kom ombord, havde jeg bidt Mærke i en ung Pige, som saa meget ængstelig ud ved Farten, og værre blev det med hende det Par Timer, Turen stod paa. Naa, jeg gjorde mig nyttig, bragte hende i Læ, gik tilhaande med Rejsetæpper —

NEERGAARD.

Hun var smuk?

REPHOLT.

Smuk? Hun var værre end smuk. Et Par store Soløjne og en trodsig svulmende Mund. Og en Figur! Blød, vigende blød i alle Linjer fra Skulder til Hofte.

NEERGAARD.

Til Sagen, Kære! Hun viste sig taknemmelig?

REPHOLT.

Vi kom sammen til Svendborg Station. Jeg skulde op til Odense, men hun derimod til en anden Ø med et nyt Skib. Vi var bleven gode Venner, vi spiste og drak sammen, mens